

Maso po s'-čchuansku aneb Paroubkova odlišná orientace

09.listopadu 2007 David Šeich

Je až zarážející, že s Vladimírem Špidlou, který byl orientovaný na evropský sociální model, i se Stanislavem Grossem, který zahraniční politice v podstatě vůbec nerozuměl, bylo snadnější najít průsečíky zahraničně-politické orientace České republiky než s Jiřím Paroubkem. ODS za vlád sociální demokracie jako opoziční strana podporovala vládu v jejím politicko-bezpečnostním směřování. Byla to témata jako členství v NATO a Evropské unii, vyslání našich misí do Kosova, Afghánistánu a Iráku či reforma české armády. Konzistentní zahraničně-bezpečnostní postoje země totiž svědčí o její politické vyzrálости a nelze ji nijak zásadně měnit.

ČSSD pod vedením Jiřího Paroubka se po volbách 2006 začala odvracet od jednání o výstavbě amerického radaru na českém území, která kdysi sama započala.

Servilní prohlášení Jiřího Paroubka ze setkání střeoevropských lídrů sociální demokracie v Praze, ve kterém hlásá, že „nechce přátele z Moskvy stavět před věci, které jsou pro ně nepřijatelné“, je dalším z excesů na jeho podivné dráze. Jiří Paroubek, jehož rétorika připomíná slovník z dob minulých, v něm staví do popředí zájmy cizího státu namísto toho, aby upřednostňoval české národní zájmy. Je také příznačné, že toto prohlášení mu pomáhali formulovat „přátele“ z rakouské sociální demokracie, jejíž ministr zahraničí diskusi o americkém radaru nazval provokací, která ČR trvale poškozují v otázkách Temelína a schengenské průchodnosti hranic. Jinými slovy, předseda Paroubek se paktuje s některými rakouskými politiky, kteří jsou trvalými nepřáteli našich národních zájmů a nic dobrého nám nepřejí.

Cesta Jiřího Paroubka do Číny, kde vyzvedává „změny, které čínská společnost nastolila“ a vyslovuje přesvědčení, že „čínští vůdci vedou zemi v podstatě správným směrem“, je dalším střípkem smutné mozaiky. Předseda ČSSD skandálně podpořil tamější komunistický režim a místo toho, aby se věnoval tíživé problematice lidských práv a diskriminaci politických i náboženských názorů, zaměřil se na ekonomické zájmy své strany.

Z těchto výše vyjmenovaných důvodů je pro mne obtížné si představit, že by člověk, který pro ČSSD znamená odklon od její prozápadní a transatlantické orientace, seděl v křesle předsedy Poslanecké sněmovny.